

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO CANADA M6P 3K1

No. 11., Vol. 18., 15. listopadu-November 15th, 1984.

Hon. Flora MacDonald se stala ministryní pro pracovní síly a imigraci v nové federální vládě. Narodila se v North Sydney, N.S. a do federálního parlamentu byla prvně zvolena v r. 1972. V r. 1979 byla ministryní zahraničí.

Kanadský ministr národní obrany, Hon. Robert C. Coates, byl jedním z hlavních řečníků během večera v Maďarském národním domě v Torontě u příležitosti 28. výročí maďarského povstání proti sovětské nadvládě. Náš reportér zachytil ministra národní obrany v rozhovoru s pí D. Timbrellovou, jejíž manžel se uchází o místo ontarijského premiéra.

Canadian defence: the hole in the middle

By JOHN GELLNER

Mr. Gellner is editor of Canadian Defence Quarterly.

IT IS NO SURPRISE that questions of national security were scarcely touched upon in Canada's recent election campaign. In a country like Canada, under no immediate external threat, defence is not an election issue.

Brian Mulroney probably came closest to venturing into the defence field, but what he said — that the strength of the armed forces should be increased by 8,000 and military expenditures by 6 per cent — seemed to indicate that what he had in mind was to keep on doing what had been done before, only more so.

What is really needed is a new look at Canada's defence needs and capabilities. The Canadian forces have for the past 13 years operated in accordance with an over-all defence plan laid down in a 1971 white paper, *Defence In The '70s*, and elaborated upon in the *Defence Structure Review of 1975*. These were also the years when Canadian defence was most neglected.

The low point was reached in fiscal 1972-73, when only 8 per cent of a total defence budget of about \$1.9-billion was allocated for new equipment and new construction. Since then, the defence budget has increased continually, more recently even faster than the rate of inflation.

This has produced only some improvements in military hardware, however. Under the old over-all plan, national security requirements can still not be met, and will probably never be met.

Every examination of Canadian defence requirements and capabilities must start from the realization that our all-volunteer military system is simply not cost-effective.

Here we are, with about 105,000 men and women in the forces, regular and reserve, and a defence budget of \$8.75-

billion for 1984-85. That works out to \$83,000 for every member of the forces — including the costs of operations, maintenance and buying equipment.

By comparison, the 900,000-member French armed forces, about nine times the size of ours, will cost about \$26-billion in 1984, about \$29,000 per capita. And the French forces, a standard mixture of regular soldiers, conscripts and reservists, are better armed than the Canadians.

The most cost-effective military system of all is the Swiss all-militia, which, admittedly, could probably not be duplicated elsewhere. Little Switzerland can mobilize 625,000 men within 48 hours, well-armed and well-trained for the tasks they have to perform. Yet Swiss defence expenditures in 1984 will be only about \$2.65-billion — \$4,200 or so for every serviceman.

So an all-militia system is about 20 times as cost-effective as our all-volunteer forces, and the common mixed military system, of conscripts and volunteers, is about three times as economic.

Still, a volunteer system is what we have — along with the United States, Britain and a few other countries — and the problem is to get the best possible return for the money in national security. This means that we must concentrate on tasks where quality of personnel counts, rather than quantity — professionalism of a high order, in other words.

Fortunately, that concept fits with Canada's most urgent military task. This involves establishing real control over Canadian land, waters and air space, for our own security and for the security of our allies. It is a complicated job that can best be done — or perhaps only be done — by highly skilled professionals. Under the present set-up, it could not be accomplished satisfactorily.

Because verification of compliance with nuclear arms control agreements is impossible under present circumstances — and given the devastating effect that

even a comparatively small number of nuclear warheads would have, it may never be possible with the necessary degree of reliability — the only safeguard against nuclear attack is nuclear deterrence, and deterrence depends on the invulnerability of the deterrent force.

Maintaining that invulnerability is Canada's job. Canada occupies the strategic forefield behind which the U.S. nuclear citadel should be safe. Canada is unlikely to be the target of conventional attack, and controlling the strategic forefield of the deterrent must be our primary defence task. No other ally can do it. All other Canadian defence commitments must take second place to this.

Defence In The '70s listed sovereignty and the defence of North America, in co-operation with the United States, as two of four "major areas of activity" for the Canadian forces. But the plan did not assign the two tasks any particular priority over the others.

That was the main weakness. It led to a situation in which Canada has hardly any effective control over its four million square kilometres of territory north of the 60th parallel, and not much control over the air space above the land south of the 60th parallel. (This is a belt of land about 800 kilometres wide, stretching from coast to coast and beyond, out into the Atlantic and Pacific oceans.)

This "hole in the middle" of North America's defence does not greatly matter as long as ICBMs (inter-continental ballistic missiles) are the principal threat to the U.S. deterrent force. Any warning of ICBM launchings would come from U.S. satellites.

But the hole in the middle could become critical now that both superpowers are developing long-range air-to-surface missiles (ASMs) as possible primary deterrent weapons.

It is from Canadian air space, the hole in the middle, that Soviet ASMs would be launched against the U.S. deterrent force, and it is there that absolutely reliable means of early warning would have to be available to maintain the deterrent.

To establish and operate such a warning system will be a very large task, but as a sovereign nation, it is our responsibility. The territory is Canadian, and we should not have to leave the job to the United States.

In the field of conventional deterrence, too, we are seriously handicapped by our military system. In these days of precision weapons, when losses are bound to be enormous right from the first hour of a conflict, only the firepower and manpower on the front lines, or which can be brought to the front very rapidly, acts as a deterrent to conventional attack. The potential for producing weapons and raising forces no longer counts.

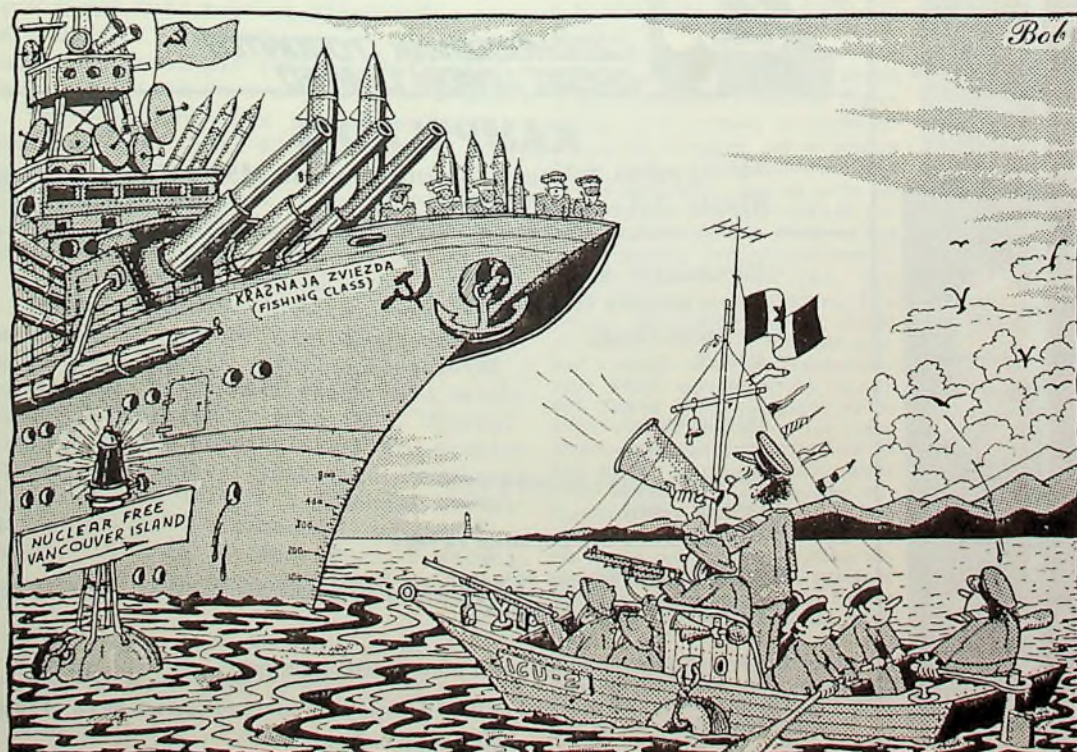
So Canada will probably never be able to contribute significantly to conventional deterrence in the North Atlantic Treaty Organization, given the cost of maintaining armed forces composed largely of long-service regulars.

In any case, a new look should be taken at Canada's military contributions to NATO — the Canadian mechanized brigade group and the air group in West Germany, the standby brigade for possible use in northern Norway, the naval force in the Atlantic — and the importance of maintaining or perhaps even strengthening them, weighed against our ever-mounting commitments to protecting the nuclear deterrent.

In sum, changes in Canada's setup should not start with adding personnel and increasing the budget. Instead, we need a review of defence policy and a new over-all plan, if this is found to be necessary.

Such a plan might show the need for more resources, human and material, but also clarify to which tasks these resources should be directed. The policy and the plan for executing it should then be put before the Canadian public in a new white paper on defence. It is a major undertaking, and it is long overdue.

"Globe and Mail", 29 Oct. 1984.

- AHoy THERE...THIS IS THE CANADIAN NAVY...STOP YOUR ENGINES AND PREPARE FOR BOARDING PARTY...OR - ALL THE HELL WILL BREAK LOOSE...!!!

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY

IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na: "KANADSKÉ LISTY", Box 520, Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00

Zámorí lodí ... \$ 12:00

Zámorí letecky ... \$ 16:00

ZPRÁVY Z KANADY

Toronto "Sun" napsal 23.9., že Alex. Dubček, dnes 63, žije v malém domku v předměstí Bratislavi a s nikým se nestýká. --Toronto "Star" přinesl 28.10. zprávu, že v Torontě zemřel známý obchodník se známkami Julius Culek, 69, býv. majitel Crown Stamp Co. na Church St. Joe Serge napsal článek o A. Warnerovi, 54, který jako jediný z celé rozvětvené rodiny přežil tragedii Židů na Slovensku během 2. války. Týž den vyšel také článek o popularitě motelu Vlahovka poblíž Prahy; spí se v sudech. Ročně tak přespí na 4.500 lidí, hlavně turistů. Proč? No, cihla je za \$10. --V. Nedomanský, který s rodinou žije ve Franklin, MI, prohrál delší soudní při s právníkem Eaglesonem; nevyhrál přes 1 milion dol. a navíc má jemu zaplatit asi 70.000 dol. soudních výloh. --P. Koring, dopisovatel listu "Sun-Times" z Vancouver, BC, navštívil Prahu a byl udiven, kolik je tam lešení. Dověděl se, že mnohá z nich jsou permanentní a chrání kolemjdoucí od padající omítky. --Milan Then pracuje v kanceláři ont. ombudsmana, jako redaktor bulletinu "Equal Times". --Koncem října proběhl v Torontě festival 13ti zaj. čs. filmů z let 68-69. --NATO žádá Kanadu, aby místo jedné brigády tanků poslala do západní Evropy aspoň jednu celou divizi. --Mississauga má nyní "Chorvatskou ulici", sice na počest Chorvatů, kteří se v městě usadili. --Dr. Bernard Ostrý, který je ruského původu, se stal náměstkem ont. ministryně pro občanství a kulturu. --1. prosince bude v Torontě mluvit předseda Světové Anti-komunistické Ligy, US generál /ret./ John K. Singlaub. Místo: Debates Room, Hart House, 2:30 odp. --Evelyn Chene popsala v článku "Treacherous War" ve "Speak-up" marnou snahu generála Pattona v dubnu 45 proniknout bez ohledu na zákaz Sovětů až do Prahy. --Nový fed. ministr pro multikulturní záležitosti, Jack Murta, zahájil 30.10. již 13. Výroční Multikulturní Divadelní Festival. V lobby divadla v č. 57 Adelaide St. East byly vystaveny národní kroje asi patnácti etnických skupin. --Skupina kanadských univerzitních studentů židovské víry navštívila Prahu a sešla se s čs. studenty židovské víry. --List Can. Jewish News přinesl zprávu, že kanadští Židé maďarského původu marně žádali fed. vládu, aby prohlásila Wallenberga čestným občanem Kanady. Výmluva zněla, že se nemůže osobně dostavit, aby složil slib věrnosti Kanadě. Po změně fed. vlády bude žádost opakována. /Švédská vláda se domnívá, že Wallenberg dosud žije. --Ethnic Press Association of Ontario dostala \$10.000, aby sestavila a vydala svou historii. --SSSR dodal Habeši zbraně za 2 biliony dol. a nyní očekává, že záp. země pošlou potraviny.

Na nedávném Kongresu SVU byla také rodina Romana Šejnohy z Mississauga. /Syn chybí./

LIDÉ MEZI NÁMI

Rodina Drahekoupilů zdraví naše čtenáře ze Saskatoon, Sask.

Když navštívíte krajaňskou restauraci TATRANKA v Canmore, Alta. obslouží Vás vzorně Honza Mazel. Přistěhoval se do Kanady ze Zaire v r. 1970. Jeho rodiče, Albert a Eva Mazelovi se napřed usadili v Quebec City, ale pak neodolali volání hor.. Tel. 678-5131.

AMERICKÝ FOND SDĚLUJE

Vyrovnání dluhu za letenky na tento kontinent je nejen záležitostí právní, ale také morální. AFCR vybrané peníze zasílá dalším, kteří z rakouských lágrů míří na tento kontinent. Když to nejde do jednoho roku, měl by dlužník začít splácet co nejdříve po nabytí stálého zaměstnání. Šeky se vyplácí na "AMERICAN FUND" a lze je poslat na adresu: AFCR, Box 392, Fort Credit P.S., Mississauga, Ont. L5G4M1. Pravidelné měsíční splátky např. po 50ti dolarech jsou únosné pro mnohé. Šeky se nemusí posílat doporučeným dopisem. Hotové peníze posílat se nedoporučuje! Kdo nemá bankovní konto, lze splátku poslat poštovní poukázkou z nejbližšího poštovního úřadu. Po každé splátce pošle administrátor AFCR v Kanadě potvrzení o příjmu a vymaže, kolik zbývá zaplatit. Pořádek dělá přátele..

Dne 2. prosince t.r. se dožívá 70ti let Frank Tesař. Ještě mnohá léta pevného zdraví a klidné pohody mu přejí: manželka a děti.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel: (416) 925-0557

- * Dlouhodobé vklady
- * Denní úrokové vklady
- * Speciální vklady
- * RRSP
- * RHOSP
- * Hypotéky
- * Osobní půjčky
- * Speciální půjčky na nová auta
- * Line of credit
- * Šeková konta bez poplatků za šeky

Platíme vyšší úroky na vkladech než banky!
Výhodné podmínky na půjčky!

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny - Pondělí a pátek 10.00 - 19.00; úterý až čtvrtek 10.00 - 17.00.
V sobotu otevřeno 10.00 - 13.00.

kultura

VZPOMÍNÁME

NA MUDR. ANTONÍNA A. DOSTÁLA.

Před rokem 15. září zemřel v třicetidevíti letech v Hoboken, N.J., mladší syn českého slavisty a byzantologa prof. dr. Antonína Fr. Dostála. -- MUDr. Antonín A. Dostál byl absolventem lékařské fakulty Karlovy university. Dostálovi přišli do Ameriky po roce 1968. Otec se stal od roku 1969 profesorem slovanských jazyků a literatur na Brown University, Providence, R.I. Starší ženatý syn Miloš je matematikem a žije v Hoboken. -- Mladší, svobodný syn Antonín se specializoval v ženském lékařství a působil na francouzské universitě v Montreálu. Kolem roku 1980 se přestěhoval do Warwicku, N.Y., aby tam praktikoval gynekologii a žil tam společně s rodiči. V novém působišti se Antonín stal brzo oblíbeným specialistou. Kompenzací za namáhavé lékařské povolání mu byla hra na křídle Petrof a na spinet, jež si sám postavil. Měl obsáhlou knihovnu a diskotéku. Ve volných chvílích sahal po četných nahrávkách klasické hudby, převážně klavírní. Vzpomínám na náš poslech Chopinových Etudes, hraných Rubinsteinem a na náš rozbor jejich interpretace. Dodnes jsem mu vděčen za pomoc při identifikaci mého křídla Steinway podle katalogu, který mi zapůjčil ze své knihovny. -- Od otce po dědila nejen vědecké, nýbrž i hudební interpretační nadání a od matky zájem o kulturu, jak byl pěstěn v absolventkách brněnské Vesny, na které studovala

generace našich maminek. -- Nádor na Antonínově srdci vyvolal v květnu 1983 potíže s dýcháním. Ani úspěšná operace, ani následná chemoterapie nemohly Antonína zachránit. Je pohřben ve Warwicku. S pohnutím na něho vzpomínáme. Buď čest jeho památce! Miloš Vítek.

Malíři zpola

Jedním z nich je **zapomenutí**
Václav Jansa, od

jehož narození uplynulo 21. října již 115 let. Narodil se v Německých Zlatnících. Studoval na Akademii v Praze a ve Vídni. Byl Maroldovým spolupracovníkem na panoramatu "Bitvy u Lipan". Potom se ale úplně věnoval malování krajin. Zachytil také v akvarelech architektonické památky z Plzně, Krumlova, Tábora, Jindřichova Hradce a jiných měst. Starou Prahu oslavil celým cyklem maleb, ve kterém nám uchoval tvar tohoto stověžatého města, jaké bylo před obdobím překotných regulací a přestaveb. Byl také iniciátorem snah o zachování památek umělecko-historických. Zemřel 29. června 1913 v Černošicích u Prahy.

Před sto lety, 22. října, zemřel v Praze Petr Maixner. Narodil se 13. března 1831 v Hořicích. Studoval na pražské Akademii a v roce 1848 namaloval svým krajanům prapor Národní gardy s obrazem svatého Václava. Brzo však přešel od malování náboženských obrazů k tematům z historie a vzbudil pozornost obrazem "Záviše z Falkenštejna". Namaloval mnoho scén z českých dějin. Roku 1860 byl pozván k ilustrování Zappovy Českomoravské kroniky. Spolu s Trenkwaldem pracoval ve Vídni na freskách. Provedl četné restaurace fresek v kostele sv. Barbory v Kutné Hoře, také ve Slavětíně a na Zvíkově a vyzdobil pražský pravoslavný kostel sv. Mikuláše. Maloval ale také portréty, jako např. Jana Evangelistu Purkyně, Vítězslava Háška a jiné. Těžištěm jeho díla je však malba historická, kterou prováděl s idealismem a jemným pochopením.

Jakub Schikaneder zemřel v Praze před šedesáti lety, 15. listopadu. Narodil se v Praze 1. března 1855. Studoval na Akademii v Praze a v Mnichově. V roce 1880 se s Liškou zúčastnil soutěže k výzdobě Národního divadla. Jeho výplně královské lóže byly později zničeny požárem. Vystavoval také několik obrazů a ilustroval Heydukovy básně. Předzvěstí všech jeho maleb se stal obraz "Soumrak" z roku 1895. Vybíral si náladu pražských ulic za setmělých zimních večerů, zákoutí městská i venkovská, charakterizovaná šerosvitnou náladou a drobnými světélky lamp - "Sníh", "Na zámeckých schodech", "Na Kampě", "Drožkář" a jiné. Pavla Podolská.

● Z rubriky „seznámení.“ Vdova po ožijinovi padlém ve druhé světové válce, 45letá, se čtyřmi dětmi ve věku 19, 18, 14 a 8 let by se udala za poctivého a uhlavného muže.

studánka
KAREL ČAPEK

Čtu a nemohu uěřit svým očím: Malé Svatoňovice byly obsazeny německým okupačním vojskem. Malé Svatoňovice, moje rodiště. Malé Svatoňovice, kterým tamní lid říká Studánka, podle záračného pramene Panenky Marie Svatoňovické. Psalyšte, vždyť tam nikdy nebylo jediného usedlého Němce, kromě pana markšajtra nebo oberštajtra, když ho na tamní uhelný důl kdysi dosadil náhodou. Kniže pán. Vždyť je to kout nejčestější z českých; hned vedle je Rtyň, kde bývali selští rebelanti, knousek dle Babičino údolí, tamhle za rchem Jiráskův Hronov; je to kraj českých havičů a tkalců, balcarů a medláňů. Teprve tamhle za Žaltmanem, za Jestřebími horami, za Brendami, jak se postaru říkálo, tamhle k Morousvicům a Sedloňovu sedl Němci. Tam už je to tak čisté německé jako tady čisté a do dnešné kosti české. Ty dva národy se tam nikdy nemísily, ale také nehaštily; žilo se dobrácky vedle sebe, tady Čech jako poleno, tady Němec jako pořízek. Hodní Němci to byli, chodili do českých kostelů na německé slovo boží a mluvíli němčinou Hauptmannových tkalců; ani Němci jim nerozuměli. Teprve v Trutnově byla národnostní otázka; tady nikdy, tak samozřejmě se tu sousedilo, tak jasně tu byla hranice jazyková. Tomuhle přece nikdo nemůže říkat etnografické rozhraní. Bud je to jeden z menších omýlů, nebo jednu z velkých bezpráví; ale ať tak nebo tak, je to přímo nesmyslné a groteskně křivé. Studánka obsazena německým vojskem! Pak už tedy není na světě nic jasnějšího a jistějšího.

Ten dušak havič z Loupežníka je havič svatoňovický. Dnes nemůžeme jít na důl. Důl stojí zavřen, a před ním se táhne čára delimitační.

Lidové noviny 14. 10. 1938.

Světový kongres společnosti pro vědu a umění v Torontě

Royal York Hotel, Toronto, 25-28. 10. 84.

Zleva: Prof. H. Gordon Skilling, Toronto a prof. Ivan Sviták, Chico, Kalifornie.

Zleva: Paní Anna Kvapilová, Oslo, Norsko a paní Marie Krajinová, Vancouver, B.C.

Vždy a všude gentleman: prof. Vladimír Krajina, Vancouver, B.C. a paní Petříčková, Toronto. Josef Čermák, Q.C. zachytil ve své přednášce právě dr. Krajinu a prince Rupperta, oba emulanty.

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel.: 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400 Toronto, Ont.
/Proti Islington Subway Station. M8X 2W4

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Karel Gedeš, člen Sokola Los Angeles, slavil dne 7. listopadu t.r. své 70. narozeniny. Jeho četní přátelé v Torontě tomu nemohou věřit. Ale je to tak. Narodil se v Brníčku, okres Zábřeh na Moravě, v r. 1914. Před válkou sloužil u hraničářského praporu č. 7 ve Frývaldově. Sokoloval od r. 1932 a byl znamenitým lyžařem. Účastnil se soutěží vojenských hlídek v Jeseníkách a v Jilemnici/s por. Koubkem/ a vždy se čestně umístil. Odbočka: V Brníčku se znal s třemi bratry Lukasovými - Otto byl lékařem a zemřel doma někdy v r. 1973. František se vrátil v r. 1925 z USA a dosud žije doma. Karel Lukas, ruský legionář, pplk. gšt. a pobočník gen. Krejčího, za války na Středním východě a v Anglii. Po válce čs. voj. attaché v USA. Po puči se dostal do rukou čs. komunistů, kteří ho umučili.

Karel Gedeš /psal se také Geduš/ těžce nesl německou okupaci a 8. 7. 39 přešel hranice do Polska. Vedlejší snímek zachycuje 1. rotu čs. vojáků v Bronovicích 23. 7. Karel se jako mnozí jiní přihlásil do franc. Ciz. legie a 29. 7. odplul z Gdyně do Francie /obrázek dole/, kde přistáli 1. 8. Na lodi bylo veselo, i když naši byli namáčkáni ..

jako sardinky. Pak byli posláni do severní Afriky; kasárna v Saidě je přijala drsně. Karel se stal členem 1. pluku Ciz. legie 10. 9. Byli s ním kamarádi: František Urbášek, Jarek Kauer a Karel Matějčík. Všichni si museli zvykat na výkyvy afrického klimatu a jen vyhlášení války mezi Francií a Německem jim dávalo naději, že

se zbaví pětiletého závazku. Na památku se dali vyfotografovat: na obrázku dole je zleva - Karel Gedeš, uprostřed dr. Jaroslav Odstřčil /rovněž z Brníčka/ a vlevo Ondřej Urbášek z Dubicka, okr. Zábřeh. Už 26. října 1939 přistál transport našich vojáků v jižní Francii a byl umístěn v Agde. Karel se stal jakýmsi "dvorním lazebníkem" a jako takový byl velmi populární jak u důstojníků, tak u mužstva. V březnu 1940 dostal krátkou dovolenou a zalyžoval si s předními francouzskými alpinisty v Chamonix. Dokázal jim, že čs. vojenští lyžaři se jim vyrovnali. Brzo na to byly oba naše pluky přesunuty na frontu na Marň, ale hroutící se frontu nemohli ani naši vojáci zadržet. Následoval ústup k Loiře a dál na jih. Po kapitulaci Francie přišla evakuace do Anglie. Naši byli utábořeni ve stanech v Cholmondeley parku. Tam se jim celkem líbilo. Bylo tam čisto, anglické léto bylo příjemné a zavládla zas vojenská kázeň.

Karlovi se pak podařilo dostat se k tvořící se 311. čs. bombardovací peruti, po skončeném telegrafním a střeleckém výcviku. Nalétal na Bomber Command 52 operačních hodin a přežil m. j. nálety na Dunkirk, Le Havre, Bordeaux a první tisícový noční nálet na Brémy. Pak 311. čs. peruť přeškolili na Liberátory a zařadili ke Coastal Command. Karel nalétal 85 operací a 817 hodin. Tím se zařadil jako třetí, hned za Vildem a Irvingem. S Vellou, Vildem, Novosádem a Valníčkem nalétal nejvíc operací a potopili něm. ponorku. Celkem měla 311. čs. bombardovací peruť 50% procentní ztráty. Karel dostal už 28. 10. 42 Medaili za chrabrost a 19. 12. 42 Čs. válečný kříž. Stal se rotmistrem a od 1. 2. 44 W/O.

Před katedrálou v Agde na jaře r. 1940.

President dr. E. Beneš při přehlídce v Cholmondeley parku v r. 1940. --

Všechny fotografie na této straně jsou z archivu K. Gedeše.

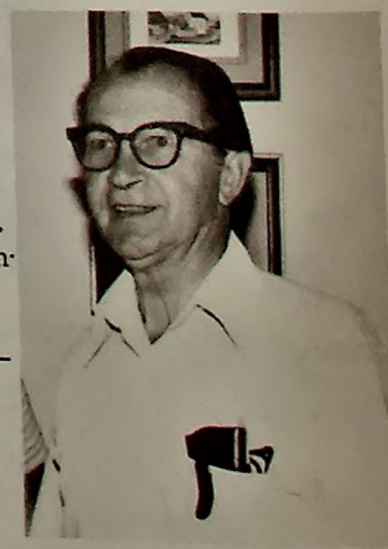
Karel absolvoval celou řadu kursů a některá jména kamarádů zapomněl. Na tomto snímku je V. Trnka, který žije někde v Kanadě.

Válka byla krutá a Karel ztratil mnoho kamarádů. Konečně válka skončila a každý toužil se vrátit domů. Slavná přehlídka v Praze, návrat do rodné vesnice. Dva další roky u letectva v Praze, odchod z aktivní služby v hodnosti nadporučíka v r. 1947. Nabízeli mu hodnost kapitána, když podepíše závazek na dalších 6 let jako instruktor.

Dne 1. července 1947 nastala v životě Karla Gedeše velká změna: založil si rodinu. Oženil se s Alenou Minářovou z Dražic a byla to slavná svadba dvou krásných mladých lidí. Postupně se jim narodila dvě děvčata. Po odchodu do civilu začaly problémy s úřady. Přesto že Karel měl tři Čs. válečné kříže, Atlantic Star, Victory Medal atd. dostal poukaz na 2 civilní obleky a košile, ale nikde nic nemohl koupit. Byl rozčarován poměry a rozhodl se k emigraci do Anglie. To se mu podařilo ještě před změnou poměrů a všeobecným pronásledováním západních letců komu-

nisty. Za vystěhovalecký pas zaplatil 10.000 korun. Odjel do Anglie a odtamtud emigroval do Kanady. Žil v Torontě na Margaretta St., chodil do práce a žil skromně. Hlavně nikomu nevyprávěl o svých válečných zásluhách. Byl jedním z pilířů Sokola Toronto 2, ale rozhodl se odjet za sluníčkem do Kalifornie. Usadil se v Los Angeles a i tam je stále aktivní v Sokole. Má radost ze svých dvou dcer. Na své přátele v Kanadě nezapomíná a občas přiletí na návštěvu se svou paní Alenou, většinou na slety. Obrázek vpravo je z června 1984. Karle, mnoho zdraví! MJ

O vojácích

Hledá se Martin Čagánek z Nedakonic a z Dakaru.--Nezávislé sdružení býv.čs.vojáků NSW,Australia,jmenovalo Karla Janečka/Ottawa/ za vynález protitankového násadce "Littlejohn" za 2.války,svým čestným členem.--28 veteránů oslavilo 26.10.v Montreálu 35.výročí založení odbočky T.G.Masaryk. /V cifře 28 byly také manželky a vdovy po veteránech./ V 50.letech měla odbočka 100 členů.K podrobnější historii se vrátíme.--V Praze zemřel plk.Jindřich Suška,87,známý z Francie a ze Středního východu.Pohřbu 8.11.se účastnil velvyslanec Francie a oba vojenští attaché.Proslav měl M.Sedlák,bojovník od Tobruku. Čs.armáda zastoupena nebyla.--Čtenáři nám vysvětlili,že na snímku s dr.Benešem a dětmi plk.Berounského je gen.Glážr-Bosý-Sklenovský.Zemřel jako Bosý v Torontě v 50.letech.--Kdo byl vyšší čs.důstojník sloužící u svob.Francouzů a vězněný Němci v Colditz, je záhada.. Ví to Kaleta nebo Krčmář?Či Hora?--Čs.legionáři ve Francii položili 1.11. věnec k hrobu Neznámého vojína ve středu Paříže za vedení J.Fišery.--Máme adresu Sir Wm.Barkera,který byl styčným důstojníkem u naší armády v Anglii a později angl.voj.attaché v Praze. Mluvil dobře česky.Žije v Liverpoolu.--28.10 byl v Brookwoodu odhalen pomník prvnímu padlému čs.stíhači v Boji o Anglii kpt.let.Jaroslavu Štěrbáčkovi.Na ceremonii přijel jeho bratr ze Švýcar.--Ing.Jan Frána byl v Anglii v informačním oddělení naší armády.--Plk.gšt.Karel Procházka žije v důchodu v Zimbabwe.--Radek Mašín,syn legendárního hrdiny z 2.války,žije v USA.Podařil se mu útek do záp.Berlína na podzim r.1953 s bratrem a několika přáteli. Měli 11 přestřelek s kom.policií a pátralo po nich 25.000 mužů. Jeho matka zůstala doma a zemřela v kom.vězení.Jeho strýc Ctibor Novák byl komunisty popraven; za války byl v nac.koncentráku. --S.A.Auský nám z Las Cruces,NM zapůjčil několik vzácných fotografií z 1.války z Ruska.--B.Novák nám z Anglie poslal dvě fotografie královny Alžběty II.z Normandie.--Aťa Moravec byl prý popraven v Mauthausenu 24.10.42.

IN MEMORIAM

Generál Karel Klapálek v r. 1946.

Z Prahy došla zpráva,že tam zemřel ve věku 92 let armádní generál v.v. Karel Klapálek,CMC,DSO,PMV, býv.velitel Čs.pěšího praporu 11.-Východního. Narodil se 26.května 1893 v Novém Městě nad Metují,kde jeho otec byl u dráhy. Do obecné školy chodil v Kralupech a do reálky v Praze 7. Za 1.války byl ruským legionářem a po válce velel praporu ve voj.akademii v Hranicích. Na podzim 38 velel pěšímu pluku na záp.hranici. Těžce nesl něm.okupaci a když mu hrozilo zatčení pro odbojovou činnost,odešel přes Jugoslávii na Střední východ. Když 11.prapor byl přeměněn na Čs.protiladlový pluk 200, stal se jeho velitelem.Byl 2x v obleženém Tobruku v čele čs.vojáků. V r.1943 byli pře-

sunuti do Anglie a v září 1944 přešli na východní frontu v prostoru Dukly. Pod jeho velením dosáhla 3.čs.brigáda 6.10.čs.území. Klapálek byl 2x raněn.Od 5.4.45 velel 1.čs.arm.sboru,když se probíjel slovenskými horami do moravských rovin. V r.1946 byl jmenován čestným občanem rodného města. Také města Bardějov,Žilina a Vsetín ho jmenovaly čestným občanem. V létě r.1947 inklinoval k čs.straně nár.socialistické a účastnil se schůzky s dr.P.Zenklem,kde se jednalo co by mohla čs.armáda dělat v případě,že se čs.komunisté pokusí zmocnit se moci násilím. Po puči byl odsunut na vedlejší kolej a v 50.letech dokonce prý byl vězněn. V r.1966 mohl navštívit své rodné město,které po něm pojmenovalo sportovní stadion.Tehdy také mu konečně vydali jeho knihu "Ozvěny bojů" o 229 stranách,kde objektivně popisuje svou vojenskou kariéru.

Hold your breath and read this.

Jestliže váš komín není v pořádku, váš dům se cítí právě tak jako vy nyní.

Podobně jako vy, vaše ústřední topení potřebuje kyslík, který je spalován na kysličník uhličitý.

Jestliže vaše kamna nemají dostatek kyslíku nebo když kysličník uhličitý nemá kam uniknout, váš dům nemůže "dýchat". Místo toho se může vytvářet kysličník uhelnatý, který je nebezpečný nejen vám, ale i vaší rodině.

Aby ústřední topení fungovalo správně je zapotřebí mít čistý komín.

Zde je několik varovných znamení:

- ☐ uvolnění cihel v komíně a opadávání omítky
- ☐ bílý povlak a vlhké skvrny na komíně pod střechem
- ☐ vodní skvrny okolo čistících dvířek

JE ZAPOTŘEBÍ PRAVIDELNÁ PROHLÍDKA KOMÍNU, ABY SE PŘEDEŠLO POŠKOZENÍ OMÍTKY.

Pro vaši bezpečnost a klid mysli nechte prohlédnout komín i ústřední topení odborníkem. Bude se dýchat lépe vám i vašemu domu.

Ministry of Consumer
and Commercial Relations

 Ontario

Robert Elgie M.D., Minister
William Davis, Premier

JOSEF ČERMÁK -

(Poznámka vydavatele: Před třemi týdny mě zavolał Josef Čermák a řekl mi: "Vím, že máš seznam šedesátníků a jejich narozenin a že skoro o každém něco uveřejníš. Vím, že plánuješ něco podobného se mnou. Nerad bych, abys plýtl svůj časem nebo obtěžoval někoho jiného. Tak něco napiš sám." A poslal mi črtu, která následuje.)

"Narodil se v chalupě a dodnes se nejraději hrabe v hlíně. V dětství se vyznamenal tím, že při sánkování vjel pod koně a moc se divil, když ho jeden z nich kopl. A také tím, že mu

v roli mysliveckého milovníka /to mu bylo asi 13/ padal knírek. Během prvních válečných let dráždil nacistickou vrchnost dlouhatými vlasy a širokým černým kloboukem /říkalo se téměř zjevům "potápky"/. Miloval dny, kdy měl přijít na inspekci německý inspektor: to ho profesoři-u vědomí, že žádná moc na světě/kromě Orwellových krys/nepřinutí Čermákovu vzpurnou duši, aby heilloval-prosili, aby v den inspekce zůstal doma. V druhé půlce války v pracovním táboře málem rozvrátil válečné hospodářství svou ničivou nešikovností, skutečnou i předstíranou, při obrábění součástek pro letadla a svými chirurgickými zákroky, když sobě i jiným při šichtách ocelovou pilinou rozřezával dlaně-když se do takové rány nacpala špína, ztratil Hitler pracovní sílu i na několik týdnů.

V roce 1948 ho zavřeli komunisté a pak přišel do Kanady, kde skončil jako advokát. Trochu vypomáhal v různých organizacích, spáchal řadu písemností /dokonce i anglické veršičky/ a v novinářství si s Jiřím Hlubučkem, Jiřím Cornem a Josefem Kuřilem vysloužil žalobu, žádající 250.000 dolarů za urážku na cti /šlo o politickou při, která dosud nebyla rozhodnutá/. S Vaškem Menšíkem patřil mezi nejlepší barmany při sokolských zábavách a v mladších letech hrál divadlo.

Život k němu byl nadmíru laskavý a milostivý - měl krásný vztah k ženám / i když někdy miloval jednostranně a marně a i když sám zraňoval/; dal mu přátelství silná a věrná /i když ví, že někdy zklamal a už zapomněl, že jiní někdy možná zklamali jeho/.

Je trochu dětinsky pyšný na několik nedůležitých věcí: že nikdy nezvedl ruku v nacistickém pozdravu; že když komunistický předseda národního výboru v jeho vsi nařídil, aby všichni šli vítat Rudou armádu, vzkázal mu, že má průjem /ne že by necenil nesmírné oběti sovětských vojáků, ale podvědomě cítil, že přichází nové barbarství/.

Je vděčný za to, že se většinou /i když často jen marginálně/ držel na správné straně čáry, oddělující dobré od zlého; za to, že ubližoval, jen když absolutně musil; a za největší výsadu, již se člověku může dostat: že mohl být pár lidem užitečný a že jednomu či dvěma v nejčernější hodině pomohl držet pohromadě jejich vesmír.

Josef Čermák."

V neděli 11. listopadu se skupina jubilatových přátel sešla na neformálním obědě na jeho počest. Přišla jeho dlouholetá sekretářka pí Dunlopová; paní Peřinová, paní Reichlová s dcerou, inž. Karel Buzek s dvěma dorostlými dětmi, man-

želé Waldaufovi, Ječmenovi a Cornovi, pí Losková, Josef Kuřil, manželé Janečkovi, manželé Steinských, manželé Kloudovi, Radmila Locherová a Zdenka Hollerová, manželé Bušíkovi, manželé Honigovi, ze St. Catharines manželé Klimkovi, paní Čermáková-Mihalínová, Karel Pavel, manželé Mimrovi, paní Kamarýtová a několik dalších. Projev ko-ordinoval Mirko Janeček; každý mohl říct, co chtěl. Pepík dostal řadu drobných /a někdy vtípných/dárků a ve své odpovědi zavzpomínal na všechno, co ho pojilo s přítomnými a jak v Kanadě začínal a jak to nakonec dotáhl na Queen's Counsel a vůbec... Dr. Miloš Vítek poslal pozdrav za sebe a za montreálskou skupinu SVU, ale byla to paní Steinská/Inka Smutná/, která způsobila, že Pepík měl na kahanu, když mu přednesla jeho oblíbenou Horovu báseň. Pozdrav a omluvu poslal předseda Zastupitelstva Rady svob. Československa Rudolf Fraštacký s paní, major kan. armády v.v. Jerry Kasanda a free-lance novinář Alexander Warner. Další vstípný telegram poslal poslanec čs. parlamentu do února 48 Ota Hora z Ottawy. Jistě je jedno: Skury mohou být na svého rodáka hrdé!

MJ

GRATULACE A PODĚKOVÁNÍ

SOKOL TORONTO - JOSEFU ČERMÁKOVÍ.

Narodil se chlapeček, říkali mu Pepíček.
Netušili, co je plánem, že jednou skončí za oceánem.
Práva že spracovávat bude a potřebným pomáhat všude.

V Sokole léta cvičil zdatně --/teď si to pamatuje
již jen matně/

Před lety v New Yorku celý zbledl,
když lístek od Drakuly do Prahy místo Vídně vedl.
Průvodce Londýna potom dělal--ruku v bílé rukavici
do výše zvedal.

Budoucí starostku v Soho pomáhal chránit,
když ještě mladá byla a neuměla se bránit.

Ohybnost má jistě ještě opičí,
a proto slíbil, že za rok na chicágském sletě zacvičí.

Těšíme se, že opět mezi námi bude
a obdiv získá, jak mu to cvičení pude.

Bratře Čermáku, připíjíme na Tvé zdraví do kola
a posíláme srdečná blahopřání od Torontského Sokola!

Radmila Locherová, starostka
Toronto, listopad 1984. Zdenka Hollerová, jednatelka.

JOSEF ČERMÁK - SOKOLU TORONTO.

Poděkování za vinšování k narozeninám.

Milí bratři, milé sestry! Máme my to život pestrý:
hned jsme tady, hned jsme tam; život je holt hlavolam.
Děkuji Vám za básničku. Natáhnu si levou cvičku
/pravou cvičku moli vzali, rozžvýkali, spolykali/,
budu cvičit jako divý, i když jsem už stařík sivý.
Prostná zvládnou za dva týdny /i když už jsem trochu
Už se vidím na sletu, kde v básnickém rozletu líný/
budu páchat veršičky na Václavy Menšíky,
na Pepíky Čermáky a podobné slimáky.
Taky budu cvičit prostná/praví sudba neúprosná/.
Jen se bojím, abych náhle až dojdeme do finále,
nezapomněl vztyčit paže k nebi jak by ku přísaze.
A jestli to zapomenou-budiž hanba mému jménu!-
náš Jan Waldauf /starosta/-velké eso na prostná-
hrozivě mne pokárá jak hloupého komára -

možná mi i napráská.
Teď zbývá jen otázka: na který slet pojedu:
Chicago je v dohledu. Curych trochu později,
což mne plní nadějí: skákneme si do Londýna,
vypijeme láhev vína, zajdeme si do Soho

ha ha ha ho ho ho
/tam starostku bránit budu, zbytek nechám na osudu/.
Starostkyně /?/ Radmila - /vždycky se mi líbila/ -
Chicagem mi v básni hrozí. Chraňte mne, olympští bozi!
To mne na Radmilu mrzí: Chicago je příliš brzy.
Mám dohodu se starostou/ať nám vlasy bujně rostou!/,
že jedu až do Curychu - budu-li mít dobrou míchu.
Milé sestry, milí bratři! Moje díky Vám všem patří
za to milé vinšování. Ať Vás všechny Pánbůh chrání.

Bratrsky

Pepíček Čermák.

Josef Čermák:

ŽALM NA MRTVOU LÁSKU.

Smuteční prapory vlají
na šerých hvězd

Popelem chutná noc
První noc po Golgotě

Tma pláče chladnou rosou
Jako hrob země studí

Krvavá mrtvá láska
do vůně jasmínu
do posečených luk
do plátek zvadlých růží

Jde průvod vzpomínek
půlnoční krajinou
a vzlyká marnou něhou

Do jícnu vesmíru
se život propadá
šálivá vteřina
šalebná maska smrti

Roskvetlá větévko
věčnosti urvaná
pokorně vracím tě
loupeživému času

/Z připravované sbírky
"Hrst sametových slov"/.

Krajanská restaurace "U měděného kotlíku"

1648 1/2 Queen St. West, Toronto

Jediná krajanská restaurace,
která pořádá sezonní akce.

V prosinci vás zveme na tradiční

VÁNOČNÍ POSEZENÍ

Vybraný vánoční jídelníček!

Bližší informace na čísle 532-2602.

Z KRAJANSKÉHO ŽIVOTA

Z KRAJANSKÉHO ŽIVOTA

V Montreálu požádali o azyl Vladimír Janík, syn známého pražského advokáta, který byl vězněn v 50. letech čs. komunisty. -- R. Vagner je "Certified Bookkeeper and Income Tax Consultant". Tel. 781-4807. -- Hana Benešová se svým manželem Jiřím operují nyní v Lindsay, Ont. 2 úspěšné pohostinské podniky: The Coach House, 19 Cambridge St. S. /tel. 324-1752/ a 227 Kent Dining Lounge, 227 Kent St. W. /tel. 324-8018/. V dohledné době zahájí Hana s partnerkou Alenou Hrbáčkovou produkci "Old Country Dumpling Mix". Jeden sáček vystačí na 3 knedlíky a bude stát \$1.95. Paní D. Slavíková tuto směs vyzkoušela a je nadšená. -- L. J. Rak Engineering Ltd. má adresu: 117 Disco Rd., Rexdale, Ont. M9W 1M3. -- Franta Juhan nám poslal pozdrav od kráteru Haleakala na Havaji. Jinak bydlí ve Vancouver, BC. -- Jiří Láša se s rodinou přestěhoval z Bramalea do Concord, Ont., Mil. Bednář zas z Edmontonu do Mississauga. -- Do Moncton, NB se přistěhovali L. Haraga a L. Vávřová, do Toronto Jan Svoboda, do Ft. McMurray, Alta. L. Hrazdara s rodinou, do Vancouver, BC S. Štefan. -- 23. 11. se dožije "58" náš čtenář Martin Mincheff, bulharského původu, který žil u nás doma. -- Ottawský krajan L. Klein byl zatčen v Miami, FL. a obviněn, že 23x vyvezl nezákonně elektronkové zařízení do SSSR. -- Sháníme nutně knihu O. Hory "Svědectví o puči". Kdo ji prodá? -- Hledá se záp. letec Trnka. -- Vznikl "Klub přátel pardubicka v zahraničí". Zájemci se mohou hlásit v red. t.l. -- Poslední číslo "Čs. Cesty", orgánu Čs. fed. rady, má 85 stran. Nejzajímavější je článek "O časopisech, pošt. novinové službě a odboji". Adresa listu: CC Publishing, P.O. Box 529, Station "B", Ottawa, Ont. K1P 5P6. -- Operetu J. Strausse "Netopýr" dávají v Limelight Dinner Theatre, 2026 Yonge St. 2. 12. v 5, 9. 12. v 7:30 a 16. 12. v 7:30. Tel. 368-0420. -- Plánuje se další čs. družstevní dům v Torontě. Bude mít cca 132 garsonier. Další informace: Pavel Král 363-7686. -- Novým v Torontě s hledáním bytu pomůže Jana Klimešová, tel. 925-2241. -- Jiřího Holuba z Rexdale zaujal článek dr. Veleny Fanderlika o češtině. -- Mudr. Slavoj Hontela působí v Alberta Hospital v Edmontonu. -- Syn krajana Šíra z Fredericton, NB studuje na tor. univerzitě a dcera pracuje jako účetní v Mississauga. -- Tito býv. čs. hokejoví hráči působí dnes na tomto kontinentu: M. Fryčer, P. Ihnačák, 3 bratři Šťastní, J. Bubla, R. Lanz, P. Svoboda, J. Ludwig, M. Chalupa, F. Černík, J. Pouzar, M. Malý, J. Poner. ■■■■■■■■■■ Chalupa a Černík jsou venku legálně.

VANCOUVER, B.C. 26. března 1962: Lady Baden-Powell /vlevo/ a čs. skautka v exilu, paní Božena Špačková-Dvořáková z Port Coquitlam, B.C. Přítomni tehdy byli také manželé Fanderlikovi z Trail, B.C. Paní Špačková byla v roce 1949 jednou z vedoucích skautského oddílu v I.R.O. táboře v Murnau v záp. Německu. Na jundské besídce koncem února 49 přednášela sestra Špačková básně "Já věřím, přijde den", kterou napsal Jar. Linhart na počest dr. A. Žižky. Výše uvedenou fotografii a básně nám zapůjčil Ota Hora z Ottawy.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Plchlik
Tel.: 364-1787

OTEC BISKUP ŠKARVADA ŠEDESÁTNÍKEM

BLAHOPŘEJEME

dodatečně, ale přesto stejně upřímně našemu exilnímu Otci biskupovi Jaroslavu Škarvadovi, který se 14. září dožil šedesátky. Je rodilý Pražák. Po maturitě na československém reálném gymnáziu v Praze na Vinohradech začal studovat teologii, nejdříve tajně; dokončil ji v Římě jako *bosholovec* koleje *Nepomucenum* – 12. března 1949 byl vysvěcen na kněze. Nejdříve kaplanoval několik let v sev. Itálii a pak byl povolán za profesora dogmatické teologie na Krajském semináři v Chieti ve střední Itálii. Když r. 1963 přijel do Říma kard. Beran, stal se jeho osobním sekretářem a zůstal jím až do jeho smrti 17. května 1969. Když se mons. Planner stal rektorem *Nepomucena*, dostal po něm od Kongregace pro biskupy a později Papežské komise pro duchovní službu mezi vysťahovalci, uprchlíky a turisty pověření pro péči o naše krajany, kteří se ocitli v exilu. Jako „delegáta Svatého stolce pro českou duchovní službu v zahraničí“ ho už znali naši krajané od Austrálie přes všechna evropská střediska naší duchovní správy až po New York, Chicago, Los Angeles a Kanadu, když byl 18. prosince 1982 jmenován pro účinnější vykonávání svého úkolu titulárním biskupem litomyšlským. Biskupskou konsekraci přijal z rukou sv. Otce 6. ledna 1983.

Otcí biskupu Škarvadovi přejeme k šedesátce, aby našel hodně pravého porozumění a pomoci pro svou duchovní službu a aby se mu podařilo vnést do našeho po tolika stránkách rozděleného českého exilu alespoň poněkud té nadpřirozené upřímné jednoty - jak si to vzal do svého biskupského hesla - „aby byli jedno“ AD MULTOS ANNOS!“ H.N.“

Pomoc při nákupu?
Oprava kol?
Fotografické studio?
Úprava trávníků?
Malování pokojů?
Cestářství?
Zařizování bazénů?
Odklizení sněhu?
Zaučování do tajů počítačů?

Doručování?
Vyřizování vzkazů?
Sekání dřeva?
Kiosek?
Zařizování místností?
Domovnictví?
Zásobování?
Módní návrhy?
Kadeřnictví?

Jaký máš nápad?

Máš nějaký nápad, který bys chtěl uvést v život? Nápad, jak vytvořit svůj malý podnik? Jsi ve věku od 18 do 24 let a nechodíš do školy nebo ve věku 26-29 let a ukončil jsi právě vzdělání? Můžeme ti pomoci.

Jestliže jsi způsobilý pro Ontario Youth Enterprise prostřednictvím Youth Venture Capital program můžeš dostat až \$5000 bezúročnou půjčku na jeden rok, abys mohl začít. Přemýšlej o tom. Budeš svým vlastním pánem, získáš potřebné zkušenosti a budeš mít možnost je uplatnit a užítkovat.

Bližší informace získáš z knížky "Youth Venture Capital",
Government Mail Service, Queen's Park, Toronto, Ontario,
M7A 1N3.

Secretariat for Social
Development

Gordon Dean, Provincial Secretary
William Davis, Premier

William Davis, Stephen

ONTARIO
YOUTH
OPPORTUNITIES

BILD
ONTARIO
YOUTH
SECRETARIAT

Dne 28. října t.r. se v Mississauga, Ont. konala regionální porada členů Ústředního výkonného výboru Československé sociální demokracie z Kanady a USA, které se zúčastnili také dva evropští členové představenstva strany /Karel Hrubý a Jaroslav Krejčí/, jakož i několik členů zemské organizace strany v Kanadě. Zleva: Rudolf Mičola, Martin Skála, Erazim Kohák, Jiří Beneš, Jindřich Fantl, Jaroslav Zběhlík, Aleš Zeman, Karel Hrubý, Mirko Janeček, Jaroslav Krejčí a Jiří Hlaváček. Účastníci schůzky poslali m.j. pozdravný dopis předsedovi strany dr. Vilému Bernardovi do Anglie.

85 let prof. dr. S. Velinského

Požehnaného věku 85ti let se dožil 18. října univerzitní profesor dr. Stanislav J. Velinský, vynikající pedagog a vědecký pracovník. Dr. Velinský se pronikavě zasloužil o naše školství v době První republiky. V roce 1935 založil v Praze Český pedagogický ústav, o rok později střední školu individuální výchovy. V roce 1941 měla tato škola již 250 žáků, ale její úspěch byl i jejím koncem: nacisté ji zavřeli. Po II. světové válce se stal dr. Velinský profesorem Karlovy univerzity v Praze a působil též jako profesor psychologie na Masarykově univerzitě v Brně. Po puči odešel dr. Velinský do exilu a uplatnil se na amerických univerzitách, zejména na Shorter College v městě Rome, ve státě Georgia. Psychologie přivedla prof. Velinského do styku s filozofií. Svou soustavu vyložil v anglicky psané knize The Cosmic Order and Our Mental Health (Kosmický řád a naše duševní zdraví), kterou vydalo nakladatelství Interpress v Londýně. Učitelská, vědecká a publicistická činnost prof. dr. Velinského je velmi rozsáhlá. Pokračuje v ní i na penzi, kterou tráví v univerzitním městě Oxford v Anglii. Oslavenec je činný nejen vědecky, nýbrž uplatňuje se i v práci exilových organizací, v Čs. společnosti pro vědu a umění, v Čs. poradním sboru pro západní Evropu. Koná poctivé, nenáročné dílo ve prospěch ujařmeného Československa a jeho lidu.

Jožka Pejskar

3. června se ve Fallbrooku, Kalifornie, konal tradiční krajaňský piknik, hlavně z podnětu red. J. Pejškara tam usedlého. Na obrázku jsou zleva: vydavatel t.l., dr. Přemysl Tůma s manželkou a paní Helen Janečková.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇIČÍ

Čs. pomocný výbor v Norsku vydal k 25. výročí za-

ložení Letní školy čs. dětí v exilu ve Storsandu Pamětní List s kresbou J. Kristoforiho. Koupili jsme jich několik od pí A. Kvapilové a pošleme je vášním zájemcům. --Plk. let. Zbyněk Čefovský byl nedávno s rodinou de facto vyhoštěn do NSR a usadil se v Mnichově. Po srpnu 68 byl degradován, zbaven vyznamenání a nároku na důchod a uvězněn. Zdraví touto cestou své přátele na Západě. --29. 11. tomu bude rok, co v NSR zemřel náhle Kamil Běhounek. --Delegaci francouzských čs. veteránů v Normandii v červnu vedl J. Fišera. --Kolínský rodák Frant. Petrán zemřel v Glendale, CA. Hrával košíkovou. --V NSR požádal o azyl plavec Ondřej Křenek. --Dr. Jar. Pecháček napsal do krajaňských listů pěkný článek o dr. Jáně Pápankovi k jeho 88. narozeninám. --Kdo zná něco o pražské ilegální organizaci "Trávnice", které velel "Wolrath" za 2. války? --Ph. D. Vera Henzlová působí na Stanford U. v Kalifornii jako "Sociolinguist". --Čtenář nám připomněl, že 27. 10. 47 NKVD na býv. Podkarp. Rusi zatkl a umučilo pravoslavného biskupa dr. Teodora Romzu. --E. Kulka napsal do mnichovské "Nár. Politiky" zajímavý článek o povstání Židů v Osvětimi před 40ti lety. --Čs. Sokolstvo v zahr. umožnilo vydání pěkné čítanky Jarmily Uhlířové "Obrázky z českých dějin". Kniha má 192 stran, 18 obrázků a lze ji objednat za US\$7:50 na adrese: O. Stehlík, Apt. 1001, 1665 Bloor St. E., Mississauga, Ont. L4X 1S4. Doporučujeme! --Barvené nálepky "Czechoslovakia still enslaved" jsou k dostání u Czechoslovak Nat. Council of America, Room 202, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, IL 60650-20

81, USA. --Prof. dr. Fred Hahn působí v NY.

--Dr. M. Rechci, 1703 Mark Lane, Rockville, MD 20852, USA, diskutoval na kongresu SVU potíže spojené se soustavným udržováním dokladů o našich lidech ve svob. světě. --V NY zemřel tragicky obětavý krajaň Josef Šereda, býv. majitel čs. obchodu na 1. Ave. --Kniha "Výklad Tyršovy soustavy a názvosloví" z pera Marie Provazníkové, lze předběžně objednat u autorky: 4417 Battle Creek Rd., Salem, OR 97302, USA. --S. Berton sestavil studii "K. H. Frank a Lidice". Vážným zájemcům pošleme kopii. --V Izraeli žije 50.000 osob, které se narodily v ČSR. --Novým předsedou SVU se stal dr. Jiří Nehněvajsa. --H. Trhlík, K. Urban s přáteli vyhlásili v Austrálii ustavení "Prozatímní vlády Demokratické Česko-Slovenské Republiky v zahraničí". Adresa: Box 4797, G. P. O. Sydney NSW 2001. --Red. J. Pejskar dokončuje korektury II. dílu "Poslední pocty". Vyjde v Konfrontaci a bude obsahovat také rejstřík jmen obou dílů. --Hledá se Ruda Koeper. --Sbírku milostné exilové poezie "Pisně blázna", 24 básní, lze objednat u Dagmar Vaníček, 6929 W. Pershing Rd. Stickney, IL 60402, USA. --Zdařilou oslavu 28. X. měli v kult. domě Sokola Detroit, 23600 W. Warren, Dearborn Hts., MI 48127. Hrála dechovka L. Hromádka z Clevelandu. --J. V. Tománek napsal báseň na počest dr. M. Horákové a gen. M. R. Štefánika. --Kat. Sokol v Astorii, NY oslavil 75. výročí založení. 11. 11. tam měli za účasti p. biskupa Škarvady tradiční Martinské posvícení; duši podniku byl jako vždy dp. A. Vyoral. --Vyšlo 1. číslo "Amerického Slova" péčí Ant. Bar-toše, čs. vlastence bez bázně a hany. --M. Štrubová ze Švýcar navštívila USA. --Líba Drobílková přežila slabší srd. záchvat a už je zas po krk v práci pro Nár. Radu žen svob. ČSR. Posíláme jí do Newark, NJ naše srdečné pozdravy ..

PALM SPRINGS, KALIFORNIE

105 MIL OD LOS ANGELES, REKREAČNÍ STŘEDISKO SVĚTOVÉHO JMÉNA, NAVŠTĚVOVANÉ V POSLEDNÍCH LETECH VŠEMI AMERICKÝMI PREZIDENTY

Ponce de Leon
HOTEL

107 velkých pokojů, 3 bazény.
Mínérální voda přináší zlepšení těm, kteří trpí zánětem kloubů (artritida) a jinými nemocemi.
K dispozici je pěkná kavárna, sál na bankety atd.
11 000 PALM DRIVE,
DESERT HOT SPRINGS, Ca. 92240
Telefon (714) 329-6484

THE Tropics
HOTEL

150 světle vybavených pokojů —
5 bazénů s rekreačními prostorami —
Poblíž obchodů, kin a nočních podniků

411 E. PALM CANYON DRIVE,
PALM SPRINGS, Ca. 92262
Telefon (714) 327-1391

Cambridge Inn Hotel

65 moderních pokojů — 2 bazény — Sauna
— 5 restaurací v sousedství —
1/2 míle k obchodnímu středisku,
— kinům a nočním podnikům
1277 SO. PALM CANYON DRIVE,
PALM SPRINGS, Ca. 92262
Telefon (714) 325-5028

Royal Motor Hotel
(Dříve Royal Inn)

66 luxusních pokojů — 3 bazény — Sauna
Poblíž restaurací, obchodů a kin
1700 SO. PALM CANYON DRIVE,
PALM SPRINGS, Ca. 92262
Telefon (714) 327-1564

Doprava na letiště nebo k autobusu zdarma. — Přejete-li si bližší informace nebo rezervování pokojů, vytočte bez poplatku v Continental USA číslo (800) 528-1234, v Arizoně (800) 352-1222.

Když nejsou svědci

Jeden z našich nejznámějších historiků umění, profesor V. V. Stech, byl nepřehlednou studnicí informací a vzpomínek. Kdo ho osobně znal, jistě to potvrdí. Psal své paměti, mluvil do rozhlasu a nejvíce vzpomínal u stolu mezi přáteli.

Jednou také mluvil V. V. Stech do televize. A moc pěkně, všem u obrazovky se to velmi líbilo. Bylo to rozmarné vzpomínání starého pamětníka, který znal osobně Alše, Myslbeka a řadu dalších lidí, kteří se mladšími generacemi zdají být už legendární. A když ještě přidal několik historek o Hynaisově oponě v Národním divadle a zarecitoval básničku, kterou slyšel kdysi ve svém mládí, nadšeně nebralo konce.

„Jak je to možné, pane profesore, ptali se svědci této televizní besedy, že máte tak famózní paměť a dovedete doslova reprodukovat rozhovory, které jste slyšel před šedesáti i více lety?“

Starý pán se jenom usmál.

„No, to je tak. Jednak mám tedy opravdu dobrou paměť, to je fakt. Ale je taky pravda, že si kapku vyměřím. Protože, když už jsem tak starý, kdopak mně dneska může něco dokázat.“

Family Trust Int'l
FAMILY TRUST CORPORATION REALTOR

GEORGE J. B. DANES, B.A.

Kupujeme a prodáváme nemovitosti.

Specializace Scarborough a východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659